

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

Karácsony a Szeretet Ünnepe?

Karácsony a Szeretet Ünnepe. Ezért még inkább próbáljuk nyilvánvalóvá tenni mindazoknak, akik fontosak a számunkra, hogy szeretjük őket. Megkezdődik a görcsös ajándék vásárlás, rohanás, futkosás csak azért, hogy a Szeretet Ünnepe minden rendben legyen. Aztán, mire odaérünk a naptárban a Szentestéhez, nagyon sok esetben végképp kimerülünk. Külsőségeiben lehet, hogy minden megvan, csak éppen a szívünk üres és nem érzi a Szeretet Ünnepeinek illatát. Hány családban kényszeredett a mosoly és az öröm - mert hát így illik -, de sokszor belülről ott a nagy kérdés: mire való ez az egész?

Karácsony a szeretet ünnepe, s mégis talán így az ünnepeben még inkább érezzük: olyan kevés van a szeretetből! Nincs ebben az életérzésben semmi különleges. Hiszen, ha az akkumulátorokat levesszük az áramforrásról, egy ideig működnek, de aztán elfogy a bennük levő áram. Mert nem a sajátjukkal, hanem kapott energiákkal gazdálkodtak. Hasonlóan vagyunk mi is a szeretettel. Ideig-óráig futja, de aztán kifogyunk belőle, s ezek után már csak a görcsös izzadságcseppek maradnak.

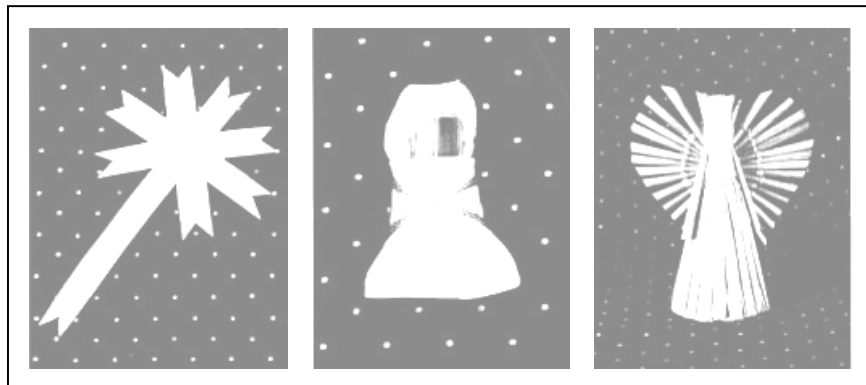
A karácsony féltreértett ünnep, mert nem a Szeretet Ünnepe, hanem az Isteni Szeretet Ünnepe! Nem rólunk szól elsősorban, hanem a Forrásról, s oda, Őhöz akar visszaterelni mindannyiunkat, akiknek oly nehezen megy szívből, érdek nélkül, őszintén, gyermeki egyszerűséggel szeretni.

Gyermekeink nem mindig látják át, hogy szeretjük Őket, de ettől függetlenül a szülői szív érzése töretlen irántuk! Hasonlóképpen mi, felnőttek emberek sem látjuk át sok esetben - az élet bajai között -, hogy Isten is elkötelezetten szeret minket. Ezt az ünnepet különösen is arra akarja használni minden nyitott szívű ember életében, hogy ebben az irántunk való szeretetében megerősítsen.

Kedves Olvasó! Karácsony nem rólunk szól! Ez az ünnep az Isteni Szeretet Ünnepe. Kívánom, hogy úgy készüljünk erre a csodálatos napra, úgy teljen ez a nagyszerű, szép ünnepünk, hogy Isten irántunk való szeretetében megerősödjünk.

Áldott adventet, áldott karácsonyt!

Faragó Csaba lelkipásztor

Régi magyar áldás

Áldott legyen a szív, mely hordozott,
És áldott legyen a kéz, mely felnevelt,
Legyen áldott eddigi utad,
És áldott legyen egész életed.

Legyen áldott Benned a fény,
Noгы másoknak is fénye lehess.
Legyen áldott a Nap sugara,
És melegítse fel szívedet.

Noгы lehess enyhet adó forrás
A szeretetedre szomjazóknak,
És legyen áldott támasz karod
A segítségre szorulóknak.

Legyen áldott gyógyír szavad
Minden hozzád fordulónak,
Legyen áldást hozó kezed
Azoknak, kik érte nyúlnak.

Áldott legyen a mosolyod,
Légy vigasz a szenvedőknek.
Légy te áldott találkozás
Minden téged keresőnek.

Legyen áldott immár
Minden hibád, bűnöd, vétked.
Niszen, ki megbocsátja,
Végtelenül szeret téged!

Őrizzen hát ez az áldás,
Fájdalomban, szenvedésben,
Örömben, bánatodban,
Bűnök közti kísértésben.

Őrizze meg tisztaságod,
Őrizze meg kedvességéd.
Őrizzen meg önmagadnak,
És a Téged szeretőknek.

Igen nagy volt az örömük

A karácsonyi ünnepek közeledtével jónak látjuk, hogy – eltérve korábbi lapszámainkban megkezdett sorozatunktól –, tekintetünket Jézus születése és a vele való személyes kapcsolatunk felé fordítsuk. Reménységünk, hogy advent idején előkerül szobánk polcáról a Biblia, mely által a Jézusban testet öltött Isten személyesen bennünket szólít meg. Máté evangéliuma 9. fejezetében ez olvasható:

„Mután meghallgatták a királyt (a bölcsek), elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincses ládáikat és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.” (9-12. vers)

A karácsonyi történetben sokan szerepelnek: Augustus császárról, Heródesről, pásztorokról, katonákról, napkeleti bölcsekről olvashatunk. De mindezek közül Jézus csillagát nem látta meg senki az égen, csak a napkeleti bölcsek. Pedig a csillag tündökölt mindenki számára láthatóan, és mégsem látták. Vajon miért? Mert nem voltak csillaglító emberek, mert mással voltak elfoglalva. Augustus a birodalma térképét tanulmányozta, Heródes az aranyait számolta, a pásztorok a nyájukat terelgették, a katonák a kardjukat élesítették, az írástudók a könyveket bújták. Elfelejtettek az Isten egére nézni. Ilyen csillaglító ember ma is kevés van, nagyon ritkán néznek látó szemmel Isten felé az emberek. Nagyon leköt bennünket a magunk birodalma, hatalma, harca, a magunk nyája. Ezért felejtünk el felfelé nézni.

A karácsony azért is olyan szívet melengető, szép ünnep, mert ilyenkor a mi földi rohanásunk közepette megállít az Isten, s összegyűjt, hogy egy csodálatos este, esetleg pár napon át felfelé nézzünk, az Ő szíve felé. Azt akarja, hogy mi is ilyen csillaglító emberek legyünk. Ezért szólította meg a pásztorokat angyalok énekével, ezért bolygatta meg Heródes nyugalmát a bölcsekkel, ezért kerestette ki a jövendőlést

az írástudókkal. Az ég felé akarta fordítani az emberek szemét, a miénket is! A pásztorok engedelmességgel válaszoltak, Heródes álnoksággal. A csillaglító keleti bölcsek pedig ebben a kétfelé szakadt világban mentek boldogan Jézus felé. Messziről jöttek, de boldogan és biztosan vándoroltak, mert Isten jele, Jézus csillaga vezette őket. Az elbizonytalanodott, csak földi dolgokra figyelő világban csillaglító emberek voltak.

Vajon miképp lettek azzá? Jó lenne tudnunk nekünk is, hogy honnan érkezünk ide. Hogyan jutottunk ideig? Hátunk mögött talán betegség, műtét, gond, bánat, bűn, előttünk sok bizonytalanság van. Vajon merre vezet életünk további útja? Vajon célba érünk-e? De jó lenne, ha nekünk is jelt adna, ha minket is biztos úton vezetne az Isten. Ha mi is csillaglító emberek lennénk.

A keleti bölcsek azért láthatták meg Jézus csillagát, mert tudták, mert hitték, hogy jönni fog; várták és figyelték. A Szentlélek vezetéséről szóló, az előző számunkban közreadott gondolatot folytatva, Isten vezetését, Jézus csillagát ma is csak azok veszik észre, akik figyelik és akik várnak rá. Vannak, akik nem csak a fegyverükre, a bosszúállásra, a pénzhaszolásra, a földi örömekre figyelnek, hanem mindezek felett Istenre. Akik úgy rendezik életüket, hogy legyen idejük az Istennel való élő kapcsolat ápolására, megélésére, azokat Ő vezeti. Olvastál-e már ott-hon Bibliát? Volt-e olyan prédikáció, amikor azt érezted, hogy benne, általa neked üzen az Isten? Ha igen, akkor csillaglító ember voltál!

Igaz, sokszor eltévesztjük szemünk elől a csillagot, olykor utat is tévesztünk és Heródes udvarába érkezünk. De a Jézusra vágyók, az őt keresők újra megtalálják a csillagot, és nagy örömmel örvendeznek. Amikor nem látjuk a csillagot, akkor rossz helyen vagyunk. De az övéinek Isten megadja az újra és újra felragyogó csillaglítás boldogságát. Ez a mi karácsonyi örömünk is. Jó most újra látni a csillagot, Jézust várni, hívni és vele találkozni. És jó megintenni Istentől: Heródes udvarába, a gyűlölet, az irigység, az álnokság udvarába vissza többé ne térjünk, hanem menjünk haza más úton, a szeretet útján. Így akar vezetni minket Isten ezen az adventen.

Váczi Gábor

Az ünnepekről

„Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Öltösd fekete ruhát. (...) Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejtsd el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep a különbözés. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepies. (...) Legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben. Ilyenkor felejtsd el mindent, figyelj az ünnepre.”

(Márai Sándor: Füveskönyv)

Elveszettség és szabadulás

2009. november 15., vasárnap. A templompadok megint zsúfolásig megteltek. Talán az jár sokunk fejében, hogy két hét múlva már az adventi időszakba lépünk. Hamarosan itt a karácsony. Aztán, ahogy az imádsághoz elcsendesedünk, visszarepülünk az időben, és egy özvegyasszony szegényes házikójában találjuk magunkat. Nem tudunk róla mást, csak hogy megboldogult férje Elizeus próféta tanítványa volt és félté az Urat. A gyászon kívül nagy adósságot hagyott hátra, aminek visszafizetése megoldhatatlan gondot jelent az özvegynek.

Elveszettségében az asszony Elizeushoz fordul: „Most eljött a hitelező, hogy elvegye két gyermekemet rabszolgájaként.” (2Kir. 4, 1) Gondoljunk csak bele ebbe a helyzetbe! Életünk társa, támasza meghal. Együtt is kölcsönökre szorultunk, s most az adósság visszafizetése egyedül ránk marad. Akik vigasztalóink lehetnének, s akikkel továbbra is értelme lenne az életünknek, a fiaink. Őket is elveszítjük, ha...Ha szívünk szomorúságával magunk maradunk. Ha nem tudunk odafordulni Istenhez, felnézni és kiáltani: Segítségre van szükségem, mert elveszek. És Isten embert küld, aki talán nem tudja kifizetni a tartozást, de reményt, megoldást és szabadulást hoz. Ennek az özvegynek egy korsó olaj az összes pénzzé tehető, adósságban leróható kincse, ami önmagában még nem lenne elég. Isten áldása azonban megsokasítja a keveset, elégségessé együtt! (2Kir. 4, 7)

Ebben a történetben már az Úr Jézusra tekintünk előre, aki „csak” szomorú, teszi, ami elenyészőnek tűnik. „Eredj, add el az olajat, és fizesd ki az adósságodat. Ami pedig megmarad, abból élj a fiaddal. Szívünket, „csak” mustármagnyi hitünket kéri, és elégségessé tesz bennünket is az örökkévalóságra. Mert egyenként ennyire számon tart minket. Mert egyenként – minden gondunkkal, bajunkkal, bánatunkkal – ennyire fontosak vagyunk Neki.

Horváth Csaba

KARJAIDBAN

Az eget kémlelem,
(Mint annyiszor már)
Mert nem lelem helyem,
S kérdéseimre rajzaidból
A választ keresem.

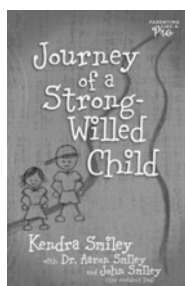
Látom, szántottál, Uram.
Én készen állok,
Hogy szívem morzsáit szépen hintve
Bevessem a barázdákat.

Nyújtózkodj csak,
Míg ebédünkhöz
Abroszt dobok egy felhőre!
Tarisznyám zsinórját eloldom,
Kisfiam gonddal bekötötte.

Van benne kenyér, vöröshagyma,
Egy tenyérnyi jó szalonna.
Kulacsban víz, szomját oltó,
Meg egy horpadt bádogbögre.

Estefelé, a csárdába
Benézünk egy pohár sörre.
S haza érvén, a rézszögre
Tarisznyámat felakasztom.
Imádságba szenderülve,
Bársony karjaidban alszom.

Horváth Csaba

A konyhában együtt töltött idő (további részlet Kendra Smiley könyvéből)

„A gyerekekkel való együttfőzés fejleszti a családi dinamikát” nyilatkozta Elinor Ochs, az UCLA antropológusa. „Az a gyerek, aki segít az ételek elkészítésénél, hasznosnak és megbecsültnek érzi magát, amikor látja, hogy más családtagok élvezettel fogyasztják, amit ő készített.” Természetesen egyet-értek Ms. Ochs állításával

és hozzáfűzöm, hogy a fiúk és lányok egyaránt képesek élvezni azt az időt, amit a konyhában töltenek veled.

- A gyermekeddel töltött minőségi idő a jó szülői gondoskodás egyik kulcsfontosságú eleme. Ebben az esetben eltölthetjük ezt az időt a konyhában.
- Ennek a tevékenységnek a célja, hogy *munkával* töltsük együtt az időt. Ez aztán nemcsak abban fog segíteni, hogy gyermeked hasznosnak és fontosnak érezze magát, hanem lehetőséget teremt arra is, hogy a korához illő felelősséget bízhat rá.
- A két év körüli gyerekek már be tudják önteni a kimért hozzávalókat a keverő tálba. Nem szükséges, hogy ők törjék fel a tojásokat, de ha már feltörted őket egy másik edénybe, át tudják önteni a habverő alá. A mixer bekapcsolása szintén része lehet a feladataiknak, ha megkapták rá az utasítást.
- A gyümölcskenyér vagy a csokis süti szeletek, amit a gyermeked segít készíteni, mindig jobban fognak ízleni, mint azok a sütemények, amelyeket a segítségük nélkül készítettél!
- Kell-e említenem, hogy a gyermekeddel való sütés-főzés nem fogja növelni a hatékonyságodat? De nem is ez a cél, emlékszel?

Faragóné Sárdy Emőke fordítása

Nagy János tiszteletes úrral beszélgettünk

- Hogyan alakult az életetek a dunaharaszti segédlelkészi gyakorlat elvégzése után? Három éve mentetek el Dunaharasztriból...

Kettős érzéssel jöttünk el Harasztról. Öröm is volt, meg szomorúság is egy kicsit. A madocsai fogadtatás sok mindenben kifogástalan volt. Felújított, kifestett parókia várt, segítőkész emberek, akik segítettek a költözésben.

Az első pár hétben egymásnak adták szinte az emberek a kilincset, hoztak mindenféle enivalót, meg amijük volt, amivel úgy gondolták, hogy segíteni tudnak bennünket... Eleinte mindenki az elődömmel kapcsolatos tapasztalatait mesélte. Voltak számomra teljesen evidensnek tűnő dolgok is, meg kicsit a képtelen kategóriába tartozók is. Nyilván, mint fiatalembert, azért "megkóstoltak" befolyásolhatóság terén. Később azt hallottam vissza, hogy nagyjából jól "vizsgáztam" azok számára is, akik féltek attól, hogy egyik csoport a hatalmába kerít, meg azok számára is, akik úgy gondolták, hogy irányítani lehet majd a lelkészt.

Az első presbiteri gyűlésen a tapasztalatok alapján tudatosan pontot tettem az ügy végére, és igyekeztem világossá tenni, hogy mit gondolok a magam kompetenciájának, s miben kérek és várok segítséget. Aztán várt itt egy ominózus ügy is, ami, többek között, megosztotta itt az embereket nemcsak a gyülekezetben, hanem a faluban is: a hitoktató kérdése. Ezt a témát igyekeztem aztán körbejárni, begyűjteni a háttérismerteket, megpróbálva nem magamra haragítani embereket, hanem érvekkel alátámasztani az álláspontomat az ügyben. Ehhez persze meg kellett érteni mindkét csoport sérelmét és kívánságát is, de nem ez volt a nehéz, hanem ebben bölcsen dönteni végül. De úgy érzem, Isten velem volt, munkálkodott, és bár talán még mindig heges ez a seb, de gyógyul, érzésem szerint mindenki számára megnyugtatóan. Úgy érzem, hogy a pozitív és negatív dolgokkal együtt, egész gyorsan ment a beilleszkedés.

- Hogy élte meg a család a változást? Feleséged és a lányod?

A feleségem tartott a falusi körülményektől, de gyorsan sikerült hozzánk korban közel álló, kisgyerekes családokkal is megismerkedni. Ebben a baba-mama klub is sokat segített. A falu nagyon mozgalmas ahhoz képest, ahogy mi képzeltük. Sok program és lehetőség van itt számunkra. Itt más a súlya egy lelkészcsaládnak, mint városban, ezt nagyon érezzük. A falu minden rendezvényén "ott kell lennünk," várják sok esetben a véleményünket és ötleteinket is egyes dolgokhoz. Van több program, amibe Zitának is aktívan részt kell vennie. Larának kevés élménye van

Dunaharasztról, csak fél éves volt, mikor elköltöztünk. Úgy gondoljuk, hogy zökkenőmentes volt a váltás, akkor még csak az volt neki fontos, hogy velünk legyen, és az mindegy volt, hogy hol. Májusban megszületett második gyermekünk, Márk. Ő most lett fél éves. Jó rajta látni, hogyan fejlődik. Örülünk neki, hogy így gyarapodott a családuknak.

- Milyen változást jelentett számodra, számotokra az önálló lelkészi tevékenység elkezdése?

Jelentős váltás ez a beosztottsághoz képest. Azt hiszem, hogy ezt mind a ketten pozitívan éltük meg, hogy önálló(ak) lettem(ünk), mert jó azért sok dolgot kipróbálni. Nem lehet döntések elől menekülni, jó az, hogy felelősségem van, hogy tisztában vagyok azal, hogy hol is a helyem.

A döntésekben, a gyülekezet (ki)alakításában komolyabb súllyal benne vagyok, mint beosztotként lehettem. Szeretem a lelkészi munkát végezni. Egyszerűen pozitívan éltem meg azt, hogy beosztottból önállóvá válhattam, pld. időbeosztás terén. Most a magam ritmusában szolgálhatok. Felelősség terén is, így jobban benne kell lennem a gyülekezet életében. A döntésekben, kapcsolatok terén, jobban kollegának tekintenek a lelkésztársak.

- Milyen nehézségekkel kellett megküzdenetek? Feljebb már említetted az első nehézséget: hitoktató körüli viták; ezen felül volt-e még más is?

Volt itt egy megörökölt feladat: a templom külső felújítása, amiben már benne is vagyunk így két év után. Szóval a hitoktató ügyön kívül... volt itt más is. Például a temetésekről eleinte csak az időpontot kaptam a családoktól. Ugyanígy az esküvőkre is. Ebből aztán volt tavaly egy komolyabb konfliktus, mert nem engedtem egy jegyespárnak az általuk adott időben az esküvőt. Egyszerűen azért, mert foglalt volt már az az időpont. Éreztem, hogy ez vízváltó lesz az életünkben, ezt az ügyet próbálták a falu felé számomra nem kedvező módon kommu-nikálni. Aztán lassan megértették, hogy mért tettem ezt, és Isten megint csak kedvező módon hozott ki az ügyből. Lassacskán sikerült direkt és indirekt módon megtanítani, hogy ha tőlem kérnek és várnak valami szolgálatot, akkor érdemes az elsők között velem egyeztetni.

- Milyen pozitív események vártak az új gyülekezetben?

Elsősorban örülünk, hogy elfogadtak. Nagyon fiatalnak számítok, és tartottam tőle, hogy vajon így komolyan vesznek-e. De hála legyen Istennek, hogy egy fél év alatt megadatott, hogy tényleg a lelképásztoruknak tekintenek, és úgy érzem, hogy amit egy falu a lelkésztől várhat, azt valóban várják is tőlem. Nagy örö-

möm, hogy nincs haragosunk, még talán így a két év alatt sem. Persze nem minden esetben csak rajtunk múlik ez, ezt is tudom. Öröm, hogy nagyon jó kapcsolatban dolgozunk együtt a Polgármesteri Hivattal, a polgármester asszonnyal. Vannak nagyon szolgálatkész emberek, akikre a megfelelő ügyekben mindig számíthatok.

A legerősebb felekezet itt a faluban a református, és ennek ellenére, vagy talán éppen ezért nagyon jó ökumenikus kapcsolatban vagyunk a helyi baptistákkal. Anyagilag egy erős gyülekezetnek számítunk itt Tolnában, és Istennek legyen hála, hogy eddig nem nagyon kellett komoly garaszkodáson törni a fejünket egy-egy szolgálattal kapcsolatban. Bár a templomfelújítás sok pénzt elvisz, de Isten megáldja ebben is a gyülekezetünket. Nagyon jó lelkész körbe csatkozhattam itt Tolna megyében, bár jól éreztem magam a délpesztiben is.

- Többször említetted a templom felújítását... hogyan sikerült egyáltalán elkezdeni ezt a nagy vállalkozást? Az egyháztagek tudnak ebben segíteni? Mikorra gondoljátok a munkálatok befejezését?

A templom itt az egész falunak szívügye. Mióta idejöttem igyekeznünk gyűjteni rá tudatosan a pénzt. Ezen felül az Önkormányzat segítségével nyertünk egy 3,5 milliós pályázatot is. Szerveztünk tavaly egy Adventi Napok rendezvénysorozatát a templom javára, ahol a fő program egy adventi vásár volt, ebből is befolyt kb. 1,5 millió forint. Van egy alapítvány is erre a célra, amire 1%-okat is tudunk fogadni. A Kerülettől is kaptunk támogatást, és ezekből összeállt kb. 17,5 millió forint. A felújításon csak szakemberek dolgozhatnak, mert nagyon szigorú előírásoknak kell megfelelni, hiszen műemlék templomról van szó. Úgyhogy ezen spórolni sajnos nem nagyon tudunk.

Igazából egy nagy lökést adott az ügyben, hogy a megnyert pályázatnak határideje van, s ha nem akarjuk elveszíteni azt a pénzt, akkor bele kellett vetni magunkat teljes erővel. Isten erős támogatásával, amint írtam is, ilyen sok lábon állva jött össze pénz. Mint mondtam, a munkálatok elkezdődtek, szerződést kötöttünk a kivitelezővel, s mivel a téli hideg meg fogja állítani a munkát, így 2010. május 30. lett a befejezési határidő.

Ha megújul a templom, tartunk egy hálaadó istentiszteletet. Erre az eseményre sok szeretettel hívjuk a haraszi és a taksonyi gyülekezetet. Szívesen látunk majd mindenkit, aki elfogadja meghívásunkat!

- Kérlek, beszélj nekünk még arról, hogy milyen az ottani gyülekezeti élet, milyen közösségi csoportokat szerveztetek, melyek működnek jól?

Falun azért tradicionálisabb is egyfelől, mint városban, és családiasabb is. Kb. 70-100-an vagyunk egy átlag istentiszteleten, és ha egy keresztlő vagy valami plusz esemény is van, akkor jóval többen. Mi igazából csak újraindítottuk a baba-mama klubot, amit "előszobának" tekintünk a gyülekezethez a fiatal anyukák számára. Amit konkrétan mi indítottunk el, az a 30-as, 40-es klub, ahová a felnőtteket várjuk, és sokkal kötetlenebbül töltjük az időt, mint istentisztele-

ten, de mégis az ige körül. Erre egyelőre 6-8 házaspár jár.

Munkálkodunk egy ificsoport kialakításán, mert azt nem örököltém. Igazából ez egy nagyon fiatal csoport, a tavaly konfirmált 14 fiatalból vannak 6-7-en, akik megmaradtak. Ők adják a magot, és egy kb. 5 éves stratégiával válik majd belőle egy ütőképesebb ifi. Igazán egyelőre még csak ehhez találtam meg az utat, a konfirmandusokat igyekezem beépíteni az ifibe. Működik hetente ökumenikus bibliaóra a baptistákkal, ahová katolikusok is jönnek, mert itt nekik nincs saját felekezetük. A gyerekek, fiatalok számára van még 10 hittancsoport (2 ovis és évfolyamonként 1-8-ig általános iskolás csoportok) és 2 konfirmandus csoport. Hetente van istentisztelet az idősek napközi otthonában is. Idén indítottam egy gyülekezetépítési bibliaórát, ahol a gyülekezetépítés konkrét stratégiáját beszélgetjük meg, hogy aztán céltudatosan lehessen költségvetést, programokat és szolgáltatásokat szervezni majd a továbbiakban.

A következő nagyobb lépés a tudatos készülődés lesz a következő presbiterválasztásra. Ez már el is kezdődött, bár a választás csak 2011-ben lesz.

- Hogyan készültök rá?

Például jónak láttam csökkenteni a létszámot, így a következő választáson már csak 10 rendes és 3 pót-presbitert fogunk választani. Kidolgozunk egy gyülekezeti felmérő ívet, ami alapján majd jelölteket lehet állítani (szóládi minta alapján).

- Térjünk vissza a gyülekezetben működő csoportokhoz... Kimaradt valami?

Igen, van egy gyülekezeti kórus, ami inkább átmenet a klasszikus kórus és a zenekar között.

- Jelenleg hány tagból áll? Milyen szolgáltatásokat végez?

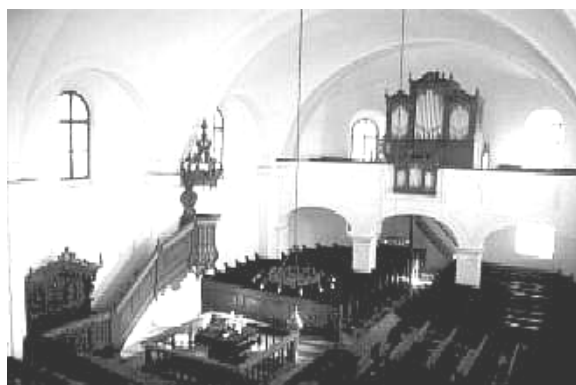
A taglétszám változó, kb. 8-12 fő. Általában a nem rendszeres, vagy nem oly szokványos alkalmakon szolgálnak, ünnepeken, evangélizáción. Ezek az állandóbb gyülekezeti alkalmaink, ezekhez jönnek még megyei és egyéb programok, amikben részt szoktunk venni.

- Köszönjük a részletes és tanulságos válaszokat, a ránk szánt időt!

Köszönjük, hogy gondolatok ránk! Szeretettel gondolunk a dunaharaszti gyülekezetre.

- Isten áldjon Benneteket, békés karácsonyt kívánunk!

Kocsis Judit

Szívvvel és értelemmel Játszónap a taksonyi gyülekezetben

Kálvin gondot fordított a gyermekek vallásos nevelésére is. Az iskolán belüli vallásoktatás alapja a hitvallás. 1542-ben kiadta a Genfi Kátét francia nyelven. A hitvallások megírásával az volt a célja, hogy egységes legyen a tananyag és vallásoktatás az egyházban.

Abban, hogy Kálvin a vallásos nevelés helyéül az iskolát határozta meg, a műveltség terjesztése mellett a reformáció eszméinek hatékony továbbadását is látta. Ő maga házról házra járva összegyűjtött tízezer aranyat, amellyel megvetette az 1559. június 5-én felszentelt akadémia alapját. Ennek rektorával, Theodore Bezával megalkotta az új iskolatörvényt, amely évszázadok múlva is alapul szolgált az evangéliumi egyházi iskolákban. Kálvin egyik életrajz-

írója így fogalmazott: a kálvinista iskola az egész embert neveli, nemcsak az észet, hanem a jellemet és az akaratot is; alapot akar adni az egész életre.

Kálvin iskolaalapító munkájának legfontosabb vezérelve az a jól ismert igevers volt, amit az akadémia köveinek egyikére héber nyelven is felvésetett: „A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme.” (Péld. 9,10.)

A Taksonyban november 6-án tartott játszónapon Kálvin János alakját igyekeztünk megismertetni, élővé tenni a gyermekek között. Az ismerkedést segítő játékok és a közös éneklés után a csapatok a korosztálynak megfelelő - főleg óvodások és alsó tagozatos diákok vettek részt ezen a napon – kreatív és mozgásos feladatokon keresztül elevenedtek meg Kálvin életének állomásai, személyiségének, tanításának legfontosabb vonásai.

Közel 40 gyermeket láthattunk vendégül a Német Nemzetiségi Napközi-otthonos Óvoda barátságos, korszerűen felszerelt épületében. Köszönjük az intézmény vezetőjének és dolgozóinak az önzetlen segítségét!

Reméljük, nemcsak a gyermekek gazdagodtak szívben és értelemmel, de szüleiknek is volt lehetőségük ismerkedésre, gondolatgazdag eszmeecserére.

Mindenkit várunk májusban a hagyományos református gyermeknapon a taksonyi imaházban!

a gyülekezet gyermekmunkás csoportja

Iskolába menetel előtt mondandó imádság (Kálvin János: A genfi egyház kátéja)

Isten, ki minden bölcsességnek s tudománynak forrása vagy, ha nagy jóságoddal megengeded, hogy gyermekkoromban jóra tanítsanak, a szent és kegyes életre vezessenek, világosítsd meg elmémet, mely sötétségben tévelyeg, s egyúttal cselekedj, hogy a tanulásra alkalmas legyek, emlékezetemet erősítsd, szívemet igazgassad, hogy önként vágyódjék a tökéletesedésre, s hogy az alkal-

lom, melyet nyújtasz, hanyagságom miatt hasznom nélkül el ne múljék. Ezért önts ki reám Lelkedet, a tudásnak, igazságnak, ítéletnek és okosságunk lelkét, hogy munkám eredményes, tanítóm fáradtsága hasznos legyen. Bárminek tanulásába fogjak is, hadd lebegjen előttem szüntelenül amaz igaz cél, hogy tégedet Fiadban, a Krisztusban megismerjelek. Akármit tanulok, hadd legyen az vezérlőm az igaz kegyességre. S ha megígéred, hogy a kicsinyeket és alázatosakat bölcsességgel, a tiszta szívűeket ismeretteddel áldod meg, s a gőgöket és istenteleneket lesújtod, értelmükben haszontalanokká teszed, kérlek: taníts engem igaz alázatosságra, hogy tanulékony s engedelmes legyek Veled szemben, aztán minden feljebbvalóimmal szemben. Gyűjts vágyat szívemben, hogy kivétvén onnét minden bűnös óhajt, igazán keresslek tégedet. Zsenge koromban hadd tanuljam meg tiszteletedet, s ha felnövekszem, bárhova szólítasz, mindenütt csak néked szolgáljak. Amen

FILMKLUB - Kedves érdeklődők! Decemberben és januárban a sok gyülekezeti és családi program miatt ugyan nem lesznek vetítések, februártól viszont ismét havi rendszerességgel találkozunk az új helyszínen (Dunaharaszti, Dózsa György utca 61., Nyelvoktató Ház), a szokott időpontban (16 óra). Az időpontok néhány hónapra előre: **február 7, március 7. április 11.** A filmek kiválasztása jelenleg folyamatban van.

Szeretettel köszöntelek Benneteket, Bozsóki Artúr

A „lelki anyaság” gyülekezetünkben

„ugyanígy az idős asszonyok is szentekhez illően viselkedjenek; senkit se rágalmazzanak, ne legyenek mértéktelen borivás rabjai, tanítsanak a jóra; neveljék józanságra a fiatal asszonyokat, hogy ezek is szeressék a férjüket és gyermekeiket, és józanok, tiszták, háziasak, jók, férjük iránt engedelmesek legyenek, nehogy miattuk érje gyalázat Isten ígését.” (Tituszhoz írt levél 2,3)

2007 nyarán egy lelkész-családos táborban vetünk részt, melynek témája „Hová tűntek a férfiak a gyülekezetből?” volt. Hazaérve az Úristen bennem nagyon erős indíttatást fogalmazott meg: nekem a gyülekezetben nőtársaimmal kell foglalkoznom. Nem volt semmilyen háttérrel ez ügyben azon kívül, hogy az év januárjában megszerveztem az első női csendes-napot. Ezzel egy időben merült fel az a gondolat, hogy az ifiben a lányoknak egy kicsit több tanításra volna szükségük, mert Csaba férjem úgy látta, hogy náluk több probléma van, mint a fiúknál.

A két terület nem ért bennem össze még, de még azon a héten kezembe akadt egyik könyvem, amit - bár néhány éve vettem - még sosem olvastam. A címe: *Nők a nőkért / Ki tanítja őket?* (szerzői: Susan Hunt és Vickie Kraft) Ez a könyv segített ráeszmélni, hogy a hitben tapasztaltabb asszonyoknak bibliai parancsa van a fiatalabbak tanítására. Röviddel ezután történt, hogy áldott életű, szolgálatot végző társunk, Köves Anikó beugrott hozzám érdeklődni a gyülekezetéről, hiszen ő tartotta januárban a női csendes napot. Így meséltem neki a nő társaim iránt érzett elhívásról, az ifis lányokról és a könyvről. Ő erre szinte felkiáltott az örömtől: „Tényleg? De hiszen én évek óta ezt tanítom!” Úgyhogy nem lehetett nem leborulni az Úr elé felismerve, hogy még a megfelelő segítő embert is kirendelte ennek a szolgálatnak az elindításához! Ekkor bizonyosodtam meg róla igazán, hogy itt már nincs visszaút, hiszen ha az Isten ilyen látványosan vezet, akkor egészen biztosan mennünk kell ezen az úton. Ezért nem volt kérdés többé, amikor kérdőjelekhez értünk, hogy minden úgy fog alakulni, ahogyan kell, hiszen tudtam, hogy ez Általa kezdeményezett szolgálat és nagyon fontos Neki! Nincs más dolgom, mint belesimulni abba a folyamba, amerre a Szentlélek vezet. Sorozatosan éltem át ezek után, hogyan veri le az Úr a vaszárakat és nyitogatja ki előttünk az ércajtókat, kezdve a szolgáló emberek előkészítésén, az ismeretbeli felkészülésen, a végső fogadtatáson és a párok egymásra találásán át. Hónapokig tartott mindez, mire sok imádság után, összesen hat megtért, lelkiileg érett asszony elkötelezte magát, és hosszú távon felvállalta az ezzel a szolgálattal járó felelősséget és az odaszánást.

2008 júniusában hívtuk meg az összes olyan lányt egy első közös alkalomra, akiről úgy láttuk, hogy szükségük lenne támogatásra. Itt mondtuk el nekik, hogy mit szeretnénk: imádságos lelkületű, gondoskodó kapcsolatba kerülni velük, azzal a céllal, hogy egyre inkább Isten dicsőségére éljenek! Az Úr Jézus előttünk járásának a jele volt az is, hogy a lányok nemcsak, hogy elfogadták ezt, de még örültek is neki! Sőt! Rögtön az első alkalom után azt kérték, hogy máskor is legyünk így közösen együtt. Úgyhogy azóta nemcsak a személyes kapcsolatok működnek, de szoktunk együttesen is összejönni. Ezek a - bár ritka - közös alkalmak nagyon jó hangulatban, bizalmas légkörben telnek, mindannyiunk nagy élvezetére. A párok az imaháttérrel végigkísérve, „véletlenül” alakultak ki, minden előzetes eltervezés nélkül, teljesen az Úr Istenre bízunk magunkat ebben az ügyben is. Volt olyan „anyuka”, aki kétségbe volt esve, hogy őt bizony senki nem fogja választani, mert ő alkalmatlan... neki már rögtön első este két lánya akadt...

Tehát, mindenkinek saját rábízottja van (rendszerint egy), akivel tartja a kapcsolatot. Mellé áll lelkiileg, ha szükséges, tanácsokkal látja el, de leginkább biztos háttérként ott van mögötte és támogatja, biztatja, imádkozik érte - és ha kell, szeretetből megintja. Az anyaság minden nő teremtésbeli természetese - ezt a gondoskodó lelkületet éljük meg abban, hogy a fiatalabbakat - ha úgy tetszik - lányunknak tekintve szeressük. Ez a kapcsolat nem váltja ki a szülőkkel való kapcsolatot, ez semmiképpen nem cél! Inkább csak rásegít. Vannak dolgok, amiket a fiatalok nem szívesen beszélnek meg a szüleikkel (mi is átértük ezt), de mégis jó, ha van valaki, bizalmas ember, aki a több hitbéli- és életp tapasztalatával ilyenkor tanácsokkal segíteni tud, vagy csak egyszerűen, akár bizonyágtétel-lel, megerősít a jó úton. Nem győzöm hangsúlyozni a közbenjáró imádság nagy szerepét, amit a fiatalokért végzünk egyenként. Nagyon sok gyümölcsöt láttuk már ennek!

Nyolc lány mellé tudtunk odaállni a véges létszámunk miatt. Az „anyai oldalról” nézve, az elmúlt egy év meg-erősítésében abban, hogy volt értelme elkezdni ezt a szolgálatot, mert a lányok lelki élete szilárdult, van, aki felismerte ez idő alatt az elhívását és tulajdonképpen csak pozitív tapasztalatunk van. Várom az Úr útmutatását, de én nagyon szeretném, ha előbb-utóbb a nálunk eggyel idősebb generáció is bekapcsolódna a korban alattuk lévő hívő fiatalasszonyok gondozásába, ugyanis ez a szolgálat nemcsak annak áldás, aki a törődést kapja, hanem annak is, aki azt adja. Arról már nem is beszélve, hogy az Úr micsoda kincseket rejtett el számunkra a generációk összekapcsolódásában! Bűn lenne ezeket nem kiaknázni, ráadásul parancsunk is van rá...

Faragóné Sárdy Emőke

Megnyílt a Kálvin hagyománya - Református kulturális örökség a Duna mentén kiállítás

Október 31-én, a reformáció napján nyitotta meg kapuit a Kálvin Év egyik nagyszabású kiállítása a Budapesti Történeti Múzeumban. A tárlat a kálvini hagyomány nyomán mutatja be a református felekezet vallásgyakorlatát, eltérő társadalmi rétegeinek kultúráját, valamint a magyar művészeti, irodalmi és tudományos életben betöltött szerepét. A különleges tárlat 2010. február 15-éig tekinthető meg.

A főként a Dunamelléki Egyházkerület gyűjteményeire támaszkodó Kálvin hagyománya című kiállítás elsősorban a református tárgyi kultúrát, Kálvin műveit és a református művészek alkotásait mutatja be. A kiállítás különlegességét jelzi, hogy utoljára 1934-ben nyílt a Kálvin hagyománya kiállításához mérhető, olyan nagyszabású tárlat, amely hűen mutatja be a Duna-melléki reformátusok történelmi szerepét, kulturális örökségét.

A kiállított tárgyak nemcsak önállóan nyújtanak egyedi kulturális élményt, hanem különleges-ségük, hogy egy kiállításon, egyszerre még soha nem szerepeltek.

Kedves Olvasóink!

Az idén tavasszal újraindított, új címmel felvértezett dunaharaszti gyülekezeti újság szeretne hozzájárulni, lehetőségeihez mérten a szüleinktől, nagyszüleinktől örökölt (esetleg választott) református vallásunk, lelki otthonunk megerősítéséhez. Mert fizikai és szellemi otthonunk mellett, lelki otthonra is szükségünk van.

Dunaharaszti és taksonyi reformátusokhoz szólunk, azokhoz is, akik alig vagy ritkán gyakorolják a vallást, de mindenki iránt nyitottak vagyunk. Azon felül, hogy igyekszünk összefoglalni írott és képi formában is a helyi gyülekezeti eseményeket, következő számainkban szeretnénk rávilágítani a reformátusság mibenlétére, fogalmakra, szimbólumokra. Továbbra is szándékunkban áll megemlékezni a református vallás kiemelkedő egyéniségeiről, különböző évfordulókról. Teret adunk beszélgetéseknek a gyülekezet új és régi tagjaival. Figyelemmel kísérjük az országban és külföldön zajló református eseményeket. Bemutatunk református intézményeket, iskolákat, a Teológiát. Református gyökereink ápolásával, írásainkkal, imáinkkal Isten és egyén kapcsolatát szeretnénk mélyebbé tenni, a gyülekezetet szeretnénk szolgálni. Örömmel veszünk olyan írásokat, rajzokat, fényképeket, melyek még színesebbé teszik újságunkat.

Szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik bizalmukkal, szeretetükkel és munkájukkal lehetővé tették az újság megjelenését!

Minden kedves Testvérünknek áldott, békés, szeretetben és megelégedésben gazdag karácsonyt, és sikeres boldog új évet kíván a szerkesztőség.

Csáky Gyöngyi

NEGYEDÉVI GYÜLEKEZETI NAPTÁR

JANUÁR

1.	16.00	Újévi úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
10.	17.00	Házaskör – Dunaharaszti
14.	19.30	Felnőtt konfirmáció 1. – Dunaharaszti
17.	17.00	Egyetemes imahét – Taksony
18.	10.00	Ökumenikus játszónap – Dunaharaszti, Rákóczi Ferenc Ált. Isk.
18-23.	18.00	Egyetemes imahét – változó helyszínen
24.	8.30	Ökumenikus imahét, Úrvacsora osztás – Taksony
	17.00	Egyetemes imahét – Római Katolikus Nagytemplom
28.	19.30	Felnőtt konfirmáció 2. – Dunaharaszti
29.		Iffi találkozó kunszentmiklósiakkal – Dunaharaszti
30.	15.00	Bibliaiskola – Dunaharaszti

FEBRUÁR

4.	19.30	Felnőtt konfirmáció 3. – Dunaharaszti
7.	10.00	Szeretetszolgálat vasárnapja, úrvacsorás it – Dunaharaszti
	16.00	Filmklub – Dunaharaszti Nyelvoktató Ház
11.	19.30	Felnőtt konfirmáció 4. – Dunaharaszti
13.	18.00	Ifjúsági istentisztelet – Taksony
21.	8.30	Böjti úrvacsorás istentisztelet – Taksony
25.	19.30	Felnőtt konfirmáció 5. – Dunaharaszti
28.	15.30	Bibliaiskola – Dunaharaszti

MÁRCIUS

4.	19.30	Felnőtt konfirmáció 6. – Dunaharaszti
7.	10.00	Bibliavasárnap, úrvacsorás istentisztelet – Dunaharaszti
	16.00	Filmklub – Dunaharaszti Nyelvoktató Ház
11.	19.30	Felnőtt konfirmáció 7. – Dunaharaszti
13.	10.00	Rákóczi Általános Iskola – Dunaharaszti
19-21.		Iffi kirándulás – Felvidék
20.	8.00	Gyülekezeti nagytakarítás – Dunaharaszti
21.	17.00	Házaskör – Dunaharaszti
27.	18.00	Virágvasárnapi gyermek alkalom – Taksony
28.	10.00	Virágvasárnapi gyermek alkalom – Dunaharaszti
	15.00	Bibliaiskola – Dunaharaszti
31.	16.00	Jegyesoktatás – Dunaharaszti

Gárdonyi Géza:

Fel nagy öröme!

Fel nagy öröme! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kiseded Szűznek ölén.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömmel Istenedet.

Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá melegezt a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején,
Éjet elűzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arca borulj,
Lélekben éledj és megújulj!

Az első és a harmadik oldalon található képek a Menjünk mi is Bethlehembe című kötetből származnak. (Budapest, 1990.)

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba – Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: Faragó Csaba, Faragóné S. Emőke, Horváth Csaba, Kocsis Judit,
Szathmári Éva, Váczi Gábor – Tördelés, grafika: Csáky István – Korrektúra:
Szadainé Somogyi Erika – e-mail: szerkesztoseg@dunaharasztireformatus.hu